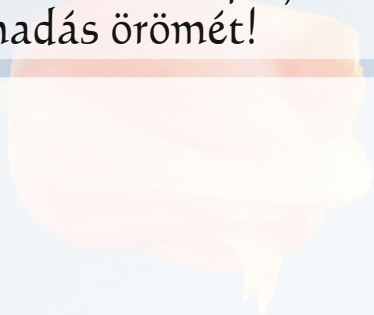

Ezzel a bibliai üzenettel kívánunk
Önnek és kedves családjának
Aldott Húsvéti Ünnepet,
a Feltámadás örömét!

A kártya elkészítésében a helyi gyülekezetek segítségére volt az
Evangéliumot Minden Otthonba Alapítvány
1083 Budapest, Pf. 356; 06-1-314-1302;
iroda@emoalapitvany.hu
www.emoalapitvany.hu

Fotók: Pexels (Anna Moreva és Soner Arkan)

...pedig
mi azt
reméltük...

Lukács evangéliuma 24,21

Ketten ballagtak hazafelé, nehéz szívvel¹. Sok nehézséggel küzdő emberek voltak ők is. Anyagi, családi gondok, betegségek, társadalmi problémák, adók, elnyomottság. Aztán jött valaki, aki – úgy tűnt – kézbe veszi a dolgokat. Látja a bajokat és tud is tenni ellenük. De mégis tragikusan félrement az egész. *Pedig mi azt reméltük...* – sóhajtja bennük a csalódottság.

Ismerős a helyzet, az érzés?

Fiatalon azt gondoljuk: „bennünket nem érhet baj”, s ha jönnek is a gondok, majd megoldjuk őket. Aki pedig jobb „csomaggal” indul az életbe, az még bizakodóbban tekinthet előre. **DE!** Előbb-utóbb mindenki találkozik azzal, hogy az élet nem „habostorta”, vannak és lesznek akadályok, nehézségek – nagyok, súlyosak is. Mindannyian eljutunk a lehetőségeink határához, olyan helyzetekbe, amelyekkel nem boldogulunk. Ki vagy mi tud és fog segíteni, hogy ezek ne gyűrjenek maguk alá bennünket?

Talán mi is reménykedünk valamiben vagy valakiben, aki megoldást hoz. Több pénz, jó barát, magasabb pozíció, egy elismert orvos, jobb munkahely jobb főnökkel, egy másik üzleti- vagy élettárs, egy politikai vezető, vagy az önfejlesztés. (Félreértés ne essék: egy jóbarát, egy jó orvos, egy szerető társ, hazájáért dolgozó politikus, vagy akár a pénz is lehet valódi segítség egy-egy nehéz helyzetben.)

De vajon feltűnik-e, hogy nemcsak a segítséget várjuk „kívülről”, de a problémák gyökerét is kívül látjuk? „Hiszen a baj rajtunk kívül van, ott kell megoldani!” Mennyire hasonlítottunk az elején említett, hazafelé ballagó bibliai szereplőkre! Ők

csalódottak, mert Jézus, akitől „minden baj” megoldását várták, nem azt tette, amit reméltek. Nem számolta fel a szegénységet, nem gyógyított meg minden beteget. Nem űzte ki a római megszállókat és nem hozta el az aranykort... Ráadásul megtörtént az elképzelhetetlen: Jézust, aki szembeszállt viharral, betegséggel, démonokkal, sőt a halállal is – és mindenütt győzött –, ezt a Jézust elfogták, meggyalázták, elítélték és kivégezték. Nem nyílt meg a föld a hamis tanúk alatt, nem sújtotta villám az elfogult bírókat, és Jézus nem szállt le a keresztről. **Pedig mi azt reméltük...!**

De alig néhány óra múlva ugyanezek az emberek ragyogó arccal futottak visszafelé, hogy vigyék az örömhírt. Mi történt? Megnyílt a szemük! Nem csak arra, hogy felismerjék a melléjük szegődött harmadikban a halálból feltámadt Jézust. Kezdték érteni, hogy mindennek így **kellett** történnie. Nem ment félre semmi, mert épp Jézus Krisztus kereszthalála, a látszólagos vereség hozta el az igazi megoldást. Jézus látta, látja a bajok gyökerét, és azt oldotta meg, amit nem is reméltek, amit csak Ő tudott. Más megoldás kellett, mert máshol volt a baj – és máshol van ma is: **BELÜL.**²

Vajon sok csalódásunknak nem ugyanez az oka? A körülmények mások, a gazdasági és társadalmi helyzet is, de az ember nem változott, és a baj forrása sem. A baj ma is belül van: önzés, irigység, gyűlölet, sértések és sértődések – sorolhatjuk hosszan. A Szentírás röviden azt mondja: bűn. A mélyén pedig Istentől való elfordulás van, az hogy kihagyjuk Őt az életünkéből. Jézus halálával a bűn jogos ítéletét vette magára, feltámadása pedig új életet kínál az Őt követőknek³. Engedjük, hogy Isten rányissa a szemünket saját belső bajainkra és a felkínált isteni megoldásra is, hogy sok csalódás után örömmel folytassuk utunkat: **a feltámadt Krisztussal!**

¹ Lukács evangéliuma: 24,13-35; ² Márk evangéliuma 7,21-23; ³ Pál levele a rómaiakhoz 4,24.